

Cauza C-372/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

13 iunie 2023

Instanța de trimitere:

Administrativen sad Haskovo (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

1 iunie 2023

Recurent:

VU

Intimată:

Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas kam Agentsia „Mitnitsi”

Cu participarea:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Obiectul procedurii principale

Recurs introdus împotriva unei hotărâri prin care s-a confirmat o ordonanță penală, dată de o autoritate vamală, de aplicare a unei amenzi pentru săvârșirea contravenției de „contrabandă vamală” și prin care s-a dispus confiscarea în favoarea statului a mărfii care a făcut obiectul contravenției.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii; articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1) Articolul 15 coroborat cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 233 alineatul (1) din Zakon za mitnitsite (Legea vamală) (denumită în continuare „ZM”) coroborat cu articolul 7 din Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (Legea privind contravențiile și sancțiunile administrative) (denumită în continuare „ZANN”), care, în cazul unei încălcări vamale săvârșite din neglijență, legată de nerespectarea formei corespunzătoare a declarației pentru mărfurile transportate peste frontiera de stat, prevede aplicarea unei sancțiuni pentru contrabanda săvârșită fără intenție? Este admisibilă o reglementare națională care permite, în asemenea cazuri, calificarea încălcării drept contrabandă vamală săvârșită din culpă sau intenția este un element constitutiv obligatoriu al contrabandei vamale?

2) Articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 233 alineatul (1) din ZM coroborată cu articolul 7 din ZANN, potrivit căreia o încălcare care constituie „contrabandă vamală”, săvârșită pentru prima dată, poate fi sancționată cu o pedeapsă de aceeași natură și în același quantum, și anume cu „amenda” cuprinsă între 100 % și 200 % din valoarea în vamă a obiectului încălcării, indiferent dacă a fost săvârșită cu intenție sau din culpă?

3) Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 233 alineatul (6) din ZM, care prevede drept sancțiune administrativă suplimentară confiscarea (confiscarea proprietății în favoarea statului) a mărfii sau a bunurilor care au făcut obiectul încălcării și a căror deținere nu este interzisă? Confiscarea obiectului încălcării este permisă în cazurile în care bunul confiscat aparține unei alte persoane decât autorului încălcării?

4) Articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 coroborat cu articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 233 alineatul (6) ZM, care, pe lângă pedeapsa „amenzii”, prevede ca sancțiune suplimentară confiscarea (confiscarea proprietății în favoarea statului) a mărfii sau a bunurilor care au făcut obiectul încălcării și a căror deținere nu este interzisă, ca reprezentând o atingere disproporționată adusă dreptului de proprietate în raport cu obiectivul legitim urmărit, în cazul general în care bunul confiscat care a făcut obiectul încălcării aparține autorului și în care bunul aparține unui terț care nu este autorul încălcării, precum și în cazul particular în care autorul nu a săvârșit încălcarea cu intenție, ci din culpă?

5) Articolul 5 [punctul] 3 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 coroborat cu articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că autoritățile care efectuează controale vamale trebuie să

respecte prevederile Codului european al bunei conduite administrative, în special articolele 6-10, precum și în sensul că este inadmisibilă o dispoziție națională precum cea prevăzută la articolul 233 alineatul (1) din ZM coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din ZANN, care permite sancționarea persoanelor care au încălcat în mod formal și din culpă dreptul vamal cu sancțiunile prevăzute pentru comportamentul intenționat, precum și cu confiscarea în favoarea statului a obiectului încălcării, aparținând unui terț, în conformitate cu articolul 233 alineatul (6) din ZM, fără ca persoana care a acționat nediligent să fi fost în prealabil informată despre comportamentul pe care trebuie să îl adopte potrivit legii și despre modul în care trebuie să completeze, corespunzător prevederilor legale, documentele pentru transportul mărfurilor peste o frontieră de stat externă a Uniunii Europene?

Dispozițiile și jurisprudența Uniunii

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (denumit în continuare „Regulamentul nr. 952/2013”, articolele 5, 15, 42 și 198

Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (denumită în continuare „Decizia-cadru 2005/212), articolele 2 și 4

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), articolele 17, 41, 47 și 49

Codul european al bunei conduite administrative, articolele 6, 7, 8, 9 și 10

Hotărârea Curții din 14 ianuarie 2021, Okrazhna prokuratura – Haskovo și Apelativna prokuratura – Plovdiv (C- 393/19, EU:C:2021:8, punctele 1 și 2 din dispozitiv)

Dispozițiile de drept național

Zakon za mitnitsite (Legea vamală, denumită în continuare „ZM”), articolele 16, 66, și 233

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (Legea privind contravențiile și sancțiunile administrative, denumită în continuare „ZANN”), articolele 6, 7, 11, 28, 36, și 58d

Nakazatelen kodeks (Codul penal, denumit în continuare „NK”), articolele 11 și 242

Prezentare pe scurt a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Prin ordonanța unui inspector vamal competent pentru a efectua cercetări în procedura precontencioasă, împotriva lui VU din orașul Novi Pazar, Republica Serbia, au fost începute cercetări în calitate de inculpat; în sarcina acestuia, s-a reținut săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, întrucât la 28 mai 2021, la punctul de trecere a frontierei Kapitan Andreevo, comuna Svilengrad, regiunea Haskovo, a transportat într-un camion marca „Mercedes” prevăzut cu o semiremorcă, fără știrea și încuviințarea autorităților vamale, o cantitate mare de mărfuri în scopuri comerciale, peste frontiera de stat a Republicii Turcia în Republica Bulgaria, respectiv: table de aluminiu de 6 mm, cu dimensiunea de 2,80 x 1,30 m, în total 728 m², table de aluminiu de 12 mm, cu dimensiunea de 3,66 x 1,40 m, în total 459,62 m², precum și table de aluminiu de 6 mm, cu dimensiunea de 2,80 x 1,30 m, în total 152,88 m², totalizând 1 340,5 m², în valoare totală de 72 711,00 leve (BGN) [infracțiune prevăzută la articolul 242 alineatul (1) litera (e) din NK].
- 2 Prin ordonanța unui procuror de la Okrazhna prokuratura Haskovo (Parchetul Regional din Haskovo), procedura penală a fost clasată din lipsă de probe; probele materiale au fost retrimise directorului Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas (Direcția teritorială a vămilor din Burgas) în vederea emiterii unui aviz.
- 3 Potrivit datelor de care dispune instanța de trimitere, elementul pentru diferențierea infracțiunii de contrabandă calificată [articolul 242 alineatul (1) litera (e) din NK] de contravenția administrativă de contrabandă vamală (articolul 233 ZM) este valoarea bunului care face obiectul contrabandei.
- 4 În cursul procedurii, la Direcția teritorială a vămilor din Burgas s-a întocmit un aviz în care s-a constatat că valoarea în vamă a mărfurilor descrise este de 73 140,06 BGN.
- 5 La 10 decembrie 2021, directorul adjunct al Direcției teritoriale a vămilor din Burgas a emis o decizie de aplicare a unei amenzi, prin care VU a fost sancționat cu amenda în cuantum de 73 140,06, în temeiul articolului 233 alineatul (1) din ZM, pentru încălcarea acestui articol (**punctul I**), și prin care au fost confiscate în favoarea statului table de aluminiu de 6 mm, cu dimensiunea de 2,80 x 1,30 m, în total 728 m², table de aluminiu de 12 mm, cu dimensiunea de 3,66 x 1,40 m, în total 307,44 m², table de aluminiu de 12 mm, cu dimensiunea de 3,66 x 1,54 m, în total 152,88 m², precum și table de aluminiu de 4 mm, cu dimensiunea de 2,88 x 1,30 m, în total 152,88 m², totalizând 1 340,5 m², cu o valoare în vamă de 73 140,06 BGN (**punctul II**). La **punctul III** din decizia de aplicare a amenzii s-a arătat că autovehiculul aflat în proprietatea persoanei juridice ZEBEX D.O.O., Republica Serbia, compus din autotractorul marca „Mercedes” și semiremorcă, împreună cu două certificate de înmatriculare și o cheie de contact, **nu** au fost confiscate în favoarea statului, ci au fost restituite proprietarei sau unei persoane împuternicite de ea.

- 6 **Punctele I și II** din decizia de aplicare a amenzii au fost contestate de VU la Rayonen sad Svilengrad (Tribunalul de Raion din Svilengrad, Bulgaria). Prin hotărârea din 17 ianuarie 2022, această instanță a confirmat decizia. Ea a constatat în fapt că VU a transportat peste frontiera de stat mărfuri de natură și în cantități comerciale, fără știrea sau încuviințarea autorităților vamale, pe care le-a introdus în Bulgaria, realizând astfel elementul constitutiv al încălcării de „contrabandă vamală” în sensul articolului 233 alineatul (1) din ZM, în a doua modalitate prevăzută („transport”), întrucât nu și-a îndeplinit în prealabil obligația de a declara în scris mărfurile transportate. Rayonen sad Svilengrad (Tribunalul de Raion din Svilengrad) a mai reținut că împrejurarea că reclamantul a comunicat oral că mărfurile pe care le transporta cântăreau aproximativ 23 000 kg nu constituie sub nicio formă o „declarație”, deoarece o declarație cuprinde, într-o declarație vamală scrisă, indicarea completă, exactă și neechivocă a produselor transportate, precum și cantitatea fiecărui produs. O declarație orală este admisă numai dacă mărfurile nu au caracter comercial, dacă au caracter comercial, dar se află în bagajul personal al călătorului, și în alte cazuri. Ținând seama de situația de fapt constatată, se poate trage concluzia existenței vinovăției reclamantului sub forma neglijenței, întrucât, în cazul în care și-ar fi îndeplinit mai diligent obligațiile, ar fi observat, încă din momentul începerii transportului, că mărfurile transportate efectiv nu corespundeau cu cele descrise în documentul de transport. Întrucât neglijență constituie o formă de culpă și ținând seama de articolul 7 alineatul (2) din ZANN, precum și de faptul că culpa nu este exclusă expres de lege ca formă de vinovăție cu care se poate săvârși o încălcare în sensul articolului 233 alineatul (1) din ZM, sunt îndeplinite fără îndoială elementele constitutive ale încălcării menționate.
- 7 Rayonen sad Svilengrad a considerat că sancțiunea administrativă a fost corect aplicată în ceea ce privește natura și cuantumul ei. În concordanță cu articolul 233 alineatul (1) din ZM din Codul vamal, s-a stabilit o amendă în cuantum de 100 % din valoarea în vamă a mărfurilor nedeclareate, respectiv 73 140,06 BGN. Decizia de aplicare a unei amenzi este legală și corectă și în ceea ce privește confiscarea în favoarea statului a mărfii care face obiectul contravenției. Dispoziția este pe deplin legală în această parte, deoarece a fost adoptată în temeiul juridic relevant [articolul 233 alineatul (6) din ZM].

Argumentele esențiale ale părților din procedura principală

- 8 VU susține că încălcarea „contrabandă vamală” nu poate fi săvârșită din „culpă”, întrucât noțiunea de „contrabandă” implică existența intenției. În speță, încălcarea a fost săvârșită din culpă, iar prin dispoziția articolului 233 din ZM, aplicată de autoritățile vamale, se urmărește combaterea contrabandei intenționate. Aplicarea unei sancțiuni, respectiv a unei amenzi în cuantum cuprins între 100 % și 200 % din valoarea în vamă a mărfurilor nedeclareate (în speță, 100 %) nu corespunde deci scopului legii.

- 9 VU mai susține că prin decizia de aplicare a unei amenzi au fost confiscate mărfuri în favoarea statului, care aparțin unui terț, care nu are nicio legătură cu încălcarea săvârșită. Tablele de aluminiu în valoare totală de 73 140,06 BGN, confiscate în favoarea statului, sunt proprietatea unei întreprinderi sârbești, pe care, din culpă, transportatorul nu le-a declarat în forma corespunzătoare la autoritățile vamale.
- 10 În legătură cu acest argument, VU invocă faptul că decizia de aplicare a unei amenzi încalcă dreptul Uniunii. În acest sens, el arată că personalul vamal nu a avut, cu ocazia controlului efectuat, un comportament corespunzător articolelor 6, 7, 8, 9 și 10 din Codul european al buneii conduite administrative (denumit în continuare „codul de conduită”) și articolului 41 din cartă întrucât a fost angajată răspunderea lui VU în speță pentru încălcarea articolului 7 din codul de conduită. El a comunicat oral informațiile solicitate de personalul vamal, motiv pentru care nu se poate considera că a transferat (transportat) din culpă mărfuri peste frontiera de stat, fără știrea și încuviințarea autorităților vamale, mărfuri care nu au fost declarate în forma corespunzătoare. Recurentul subliniază faptul că prin decizia de aplicare a unei amenzi, confirmată de tribunalul de raion, s-a dispus, alături de amendă, confiscarea, în favoarea statului, a mărfurilor nedeclareate, aflate în proprietatea unei alte persoane, ceea ce constituie o sancțiune neprevăzută la articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 952/2013. Acesta consideră că Decizia-cadru 2005/212 se aplică *per argumentum a fortiori*, iar articolul 2 alineatul (1) din aceasta, coroborat cu articolul 17 alineatul (1) din cartă, precum și articolul 4 din decizia-cadru, coroborat cu articolul 47 din cartă, trebuie interpretate – ținând seama și de Hotărârea Curții din 14 ianuarie 2021 în cauza C-393/19 – în sensul că se aplică și în situațiile în care fapta nu constituie infracțiune, ci contravenție administrativă. Or, contrabanda nu poate fi săvârșită decât cu intenție, astfel încât, fără a aduce atingere articolului 7 alineatele (1) și (2) din ZANN, articolul 233 alineatul (1) din ZM nu se aplică faptelor săvârșite din culpă, iar articolul 4 din Decizia-cadru 2005/212 și articolul 47 din cartă nu permit confiscarea, în cadrul unei proceduri penale, a bunurilor aparținând altei persoane decât autorului, dacă această persoană nu dispune de căi de atac efective.
- 11 Pentru motivele expuse mai sus, VU solicită anularea hotărârii atacate și a deciziei de aplicare a unei amenzi, confirmată prin această hotărâre. În cazul în care instanța de recurs constată că dreptul național nu a fost aplicat în concordanță cu dreptul Uniunii, se solicită instanței de trimitere să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară privind interpretarea dispozițiilor de drept al Uniunii.
- 12 Intimata susține că recursul este nefondat.
- 13 Parchetul Regional din Haskovo precizează că va pune concluzii în recurs pe parcursul procedurii principale. Acesta consideră că cererea de trimitere preliminară trebuie respinsă.

Prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare

- 14 Instanța de trimitere admite posibilitatea încălcării dreptului Uniunii din cauză că în *lex specialis*, reprezentată de ZM (Legea vamală), lipsește dispoziția prin care să se opereze diferențierea între săvârșirea cu intenție și săvârșirea din culpă a contravenției administrative în sensul articolului 233 alineatul (1) din ZM. În acest sens, instanța consideră că este posibil ca autoritatea vamală să nu fi tratat echitabil, în înțelesul articolului 41 alineatul (1) din cartă, problema dacă VU a săvârșit o contravenție administrativă și modul în care trebuie sancționată aceasta. Aplicarea unei sancțiuni în lipsa unui criteriu de diferențiere între formele de vinovăție determină aplicarea dispoziției de drept național menționate tuturor persoanelor care întrunesc elementele constitutive ale încălcării prevăzute la acest articol, ceea ce înseamnă că persoanele vizate sunt tratate egal, fără a ține seama de posibilitatea că, în anumite cazuri, autorul încălcării nu are intenția sau nu încearcă să introducă ori să transporte peste frontiera de stat mărfuri fără știrea sau încuviințarea autorităților vamale. În situația de fapt examinată, este posibil ca soluția legiuitorului național să încalce principiul proporționalității pedepsei în raport cu infracțiunea, ceea ce trebuie considerat incompatibil cu articolul 49 alineatul (3) din cartă. În aceste condiții, se poate susține de asemenea că comportamentul autorităților vamale nu este în concordanță cu articolele 6-10 din codul de conduită. Dispoziția aplicabilă în speță nu oferă în toate cazurile persoanei căreia i s-a aplicat o amendă posibilitatea legală de a dovedi că nu a săvârșit faptele cu intenție, pentru a putea beneficia astfel de o reducere, remitere sau aplicare a unei sancțiuni în quantum mai redus. Aceste posibilități sunt lăsate la latitudinea autorităților administrative, care, potrivit articolului 28 din legea generală, ZANN, pot hotărî în acest sens; în această privință, există o a doua posibilitate similară, și anume încheierea unui acord în conformitate cu articolul 58d din ZANN.
- 15 Pe de altă parte, se poate concepe și faptul că dispozițiile naționale relevante în speță sunt compatibile cu dreptul Uniunii și că statul (reprezentat în speță de autoritățile vamale) acționează la aplicarea lor în concordanță cu articolul 15 alineatele (1) și (2) și cu articolul 42 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 952/2013 sau că nu există nicio încălcare a articolului 41 alineatul (1) ori a articolului 49 alineatul (3) din cartă sau a altor prevederi ale dreptului Uniunii și că autoritățile vamale nu au încălcat codul de conduită.
- 16 Este necesar totodată să se sublinieze faptul că, în Hotărârea din 14 ianuarie 2021 în cauza C-393/19, Curtea, pronunțându-se asupra unei cereri de decizie preliminară adresate de Apelativen sad Plovdiv (Curtea de Apel din Plovdiv, Bulgaria), a statuat următoarele:
- „Articolul 2 alineatul (1) din Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea, citit în lumina articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite confiscarea unui instrument

utilizat pentru săvârșirea unei infracțiuni de contrabandă calificată atunci când acesta aparține unui terț de bună-credință.

2) Articolul 4 din Decizia-cadru 2005/212, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale, trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite confiscarea, în cadrul unei proceduri penale, a unui bun care aparține altei persoane decât cea care a săvârșit infracțiunea fără ca prima persoană menționată să dispună de o cale de atac efectivă.”

- 17 Obiectul examinării din hotărârea menționată a Curții a fost o reglementare națională a Republicii Bulgaria, respectiv articolul 242 alineatele (7) și (8) din NK [între timp, alineatul (8) a fost declarat neconstituțional printr-o decizie a Konstitutsionen sad (Curtea Constituțională) a Republicii Bulgaria, alineatul (7) fiind în continuare drept pozitiv]. Potrivit articolului 242 alineatul (7) din NK, bunul care face obiectul contrabandei este confiscat în favoarea statului, indiferent de persoana căreia îi aparține; dacă acesta nu mai există sau a fost înstrăinat, se dispune confiscarea unei contravalori corespunzătoare în funcție de prețurile naționale pentru vânzarea cu amănuntul.
- 18 Confiscarea în favoarea statului a bunului care face obiectul încălcării, dispusă prin punctul II din decizia de aplicare a unei amenzi și confirmată de Tribunalul de Raion din Svilengrad, constituie un caz similar celui de la articolul 242 alineatul (7) din NK, cu diferența că în speță confiscarea bunului a avut loc ca urmare a săvârșirii unei contravenții administrative [prevăzută la articolul 233 alineatul (1) din ZM], iar nu a unei infracțiuni.
- 19 Pentru motivele expuse mai sus, instanța de trimitere apreciază că este necesară decizia expresă a Curții de Justiție a Uniunii Europene privind confiscarea obiectului unei contravenții administrative în înțelesul articolului 233 alineatul (1) din ZM sau privind problema dacă articolul 233 alineatul (6) din ZM încalcă dreptul Uniunii.
- 20 Ținând seama de articolul 17 din cartă și de articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 952/2013, este posibil ca prin confiscarea obiectului încălcării să fie lezate drepturile lui VU. Examinarea problemei privind confiscarea obiectului încălcării în favoarea statului este pertinentă în speță, întrucât autorul încălcării răspunde pentru mărfurile pe care le transportă față de proprietarul acestora. Pentru acest motiv, confiscarea mărfii printr-o decizie de aplicare a unei amenzi se poate repercuta asupra patrimoniului lui VU, deoarece împotriva sa pot fi introduse acțiuni în regres sau formulate alte pretenții.
- 21 Pe de altă parte, se poate argumenta că o confiscare a obiectului încălcării în favoarea statului în conformitate cu articolul 233 alineatul (6) din ZM constituie o operațiune juridică admisibilă în acord cu articolul 2 din Decizia-cadru 2005/212, cu articolul 42 și articolul 198 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 952/2013 și cu alte prevederi ale dreptului Uniunii și care este compatibil cu dispozițiile codului de conduită.

- 22 Potrivit informațiilor de care dispune instanța de trimitere, articolul 7 alineatul (2) din ZANN, care reprezintă norma generală în raport cu articolul 233 alineatul (1) din ZM, a fost introdus de legiuitor în considerarea pericolului public mai redus al contravențiilor administrative comparativ, de exemplu, cu infracțiunile din Codul penal (NK), în care există ipoteze în care sancțiunea prevăzută depinde de forma de vinovăție (intenție sau culpă). Se poate deci considera că sancțiunea prevăzută la articolul 233 alineatul (1) din ZM nu adaugă la conținutul normativ al articolului 42 din Regulamentul nr. 952/2013 și nu încalcă articolul 49 alineatul (3) din cartă. În plus, articolul 233 alineatul (1) din ZM prevede o sancțiune în quantum maxim cuprins între 100 % și 200 % din valoarea în vamă a mărfii, ceea ce înseamnă că autoritatea administrativă aplică dispoziția luând în considerare toate elementele de fapt și împrejurările din cauză, inclusiv forma de vinovăție.
- 23 Pentru motivele prezentate mai sus, instanța de trimitere consideră că, pentru soluționarea corectă a litigiului de pe rolul său, este necesar să adreseze întrebările formulate, în conformitate cu articolul 267 al treilea paragraf TFUE coroborat cu primul paragraf literele (a) și (b) TFUE, precum și să solicite Curții conexarea prezentei cauze cu cauza C-717/22 în vederea examinării lor comune.
- 24 Cauza C-717/22 de pe rolul Curții are ca obiect cererea de decizie preliminară în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) litera (b) TUE coroborat cu articolul 267 TUE (procedură în conformitate cu articolul 93 și următoarele din Regulamentul de procedură al Curții). Întrebările preliminare au fost formulate în cadrul unei proceduri de contencios administrativ, deschisă prin acțiunea introdusă de Sistem Lux OOD, Serbia, și aflată pe rolul Rayonen sad Svilengrad (Tribunalul de Raion din Svilengrad, Bulgaria) din anul 2022.